

В Е Л И К А Т А С Ж Б Ъ Т . А

ЗА ПОГРЕБЕНИЕТО ХРИСТОВО

Снизшелъ еси въ преисподнѣ
Христе и сокрѣшилъ еси вери
вѣчныя.

Благослови отче!

Блаже честивѣи христѣане, вѣра гледахме Исуса Христа спасителя на-
шого прикованъ на кръстъ, за адамовото престѣпление и умрѣлъ съ
голѣмы хѣлы за нашето спасение, отъ беззаконните Евреи, които убиха
своего благодѣтеля, като змѣа Бхиднова, която прода на майка си
утробата и а уморава, когато са ражда. Биха го като робъ, при-
коваха го на кръстъ, и го положиха въ темный гробъ за нашите грѣ-
хове. Пресвѣтла дѣвка плачеше, ангелите трепереха, а лѣкавите Евреи
са смѣаха, природата трепереше, а Евреите молеха Пилата да прово-
ди койны да уморѣтъ распѣтите по скоро, за да са смакнатъ отъ
крѣста, както имъ пишаше Моисей: кога повѣсите нѣкого, въ този
день доде не е залѣзло слънцето, да го смакнете и погребете. А вой-
ните като видѣха Христа умрѣлъ, проведи го единъ въ ребрата, отъ
гдѣто истече кръвъ и вода.

Отъ тази послѣдна ранъ много са оскорби свѣтлата дѣвка
Марѣа, която плачеше, и дѣмаше: О любезный мой сыне, като са раз-
дѣлешъ отъ мене, кѣдѣ ма оставѣшь, кой ще ма утѣши, и на гледа?
Тѣй ли са надѣвахъ да ма наскърбишь и уранишь? Архангелъ Гавріилъ
ми принеси радость при твоето зачатіе, ами каква е сега тѣзи ра-
дость, да та гледамъ: укоренъ, ураненъ и умрѣлъ. Гдѣ е сега Пе-
таръ, който щеше да мре съ тебе? да доди баремъ мене да утѣши.
О сладкій мой сыне! отвори сега твоите красни очи и погледни тво-
та жалостивъ майкъ. Створи твоите сладки уста и раздѣмай тво-
атъ прескорбнъ майкъ. Ахъ чадо мое гдѣ твоето красно лице, гдѣ
твоите сладки хорати и мудро учение?

О роде Еврейскій нечѣрный и беззаконный! не познахте ли
своего создателя баремъ тога, когато потемнѣ слънцето и са потърси
землата? Ами ты О лѣкавый Іудо! какво зло видѣ отъ моя сынъ,
та го предаде на смѣръ? каквото дари дрѣгите апостолы, на ли и
тебе дари, нали и ты исцѣряваше болны, нали тебе най първо умы